

PRENUMERATA

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny p. zymowaną być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

Dziś: Jana z Dukli.
Piątek: Elżbiety Kr. Wd.
Sobota: Weroniki P.
Niedziela: 7 br. męcz.

Wschód słońca o godzinie 3-ej minut 49.
Zachód 8-ej 19.
Długość dnia godzin 16 30.
Ubyło 13.

Wschód księżyca o godzinie 8 minut 8 r.
Zachód 10 46 w.
Wysokość wody na Wiśle st. 3 a. 0 (st. 3 a. 5).
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 13°.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 12 po poł.

Poniedziałek: Pelagji i Piusa.
Wtorek: Jana Gwalberta.
Środa: Małgorzaty P.
Czwartek: Bonawentury P.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7281, telefonu nr. 313.

KALENDARZ

Imiona sławnych: Dziś Krasnorody; jutro Chwalimira.
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak. Przedm. N 15—od 10-ej rano do 5-ej po południu.)—Wystawa obrazów Krywul. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 5-ej po południu.)—Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy Świat N 27—od 10-ej rano do 7½ wieczorem.)—Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak. Przedm. N 66—codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu, w niedziele i święta zaś od 12-ej do 3-ej po południu.)

Koncerty: Koncert orkiestry z Kassel pod dyrekcją p. Buljerjanna. (Dolina Szwajcarska—7 wieczorem.)

Teatrzyki: Eldorado (przy ulicy Długiej): dziś „Nad przepaścią” (akt 2-gi), „Dzień i noc” (akt 2-gi) i „Płaczka śmiechów”;—W o de wil (przy ulicy Nowy-Świat): dziś „Całostwo w Wiedniu”;—Bellevue (przy ulicy Chmielnej): dziś „Dziesięć dni w Pirenejach”. (8 wieczorem.)

Teatry: Wielki: dziś „Lucja z Lamermooru” (z udziałem pani Aleksandry Stromfeld-Klanrzyńskiej, oraz pp. Henryka Prevosta i Sillicha); jutro „Rycerskość wieśniacza” (ostatni raz w bieżącym sezonie—z udziałem panny Assuntę Lantes), raz w bieżącym sezonie, oraz „Wieszczka lalek”;—Le t n i: divertissement tancerki, oraz „Wieszczka lalek”;—L e t n i: dziś „Klub kawalerów”; jutro „Teść”;—N o w y: dziś „Dziecko szczęścia”; jutro „Dziecko szczęścia”. (8 wieczorem.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy 187 rs. 95 kop. (Pożyczki wydawane będą od godz. 9—12-ej rano; wykup zaś i prolongata uskuteczniają się od godz. 9-ej rano do 2-ej po południu i od 4—6-ej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

— Przedstawiciele kupiectwa tutejszego, pozostającego w stosunkach z Niżym Nowogrodem, otrzynali w drodze urzędowej wiadomość telegraficzną, iż niema powodów, ażeby doroczny jarmark w temże mieście w r. b. się nie odbył. Wiadomość ta potwierdza informację *Ajen. półn.*, wczoraj rano ogłoszoną w depeszach *Kurjera*.

— Niezależnie od t. z. „kajetów sanitarnych”, jakie zostały zaprowadzone w Warszawie dla zapisywania przez organa policji lekarskiej wszelkich zauważanych braków i niewłaściwości, mają być tak w naszym mieście, jak i we wszystkich miastach gubernjalnych, oraz powiatowych urządzone książeczki sznurowe dla każdej posesji. Celem tych książeczek będzie, według określenia departamentu lekarskiego, zapisywanie przez lokatorów wszelkich

skarg na wykroczenia gospodarzy przeciw warunkom sanitarnym i higienicznym. Co pewien czas, władze lekarskie będą obowiązywać rewidować wzmiankowane książeczki, przyczem wykarczający przeciw warunkom sanitarnym właściciele domów zostaną pociągnięci do odpowiedzialności sądowej.

— Dowiadujemy się, że w przepisach o sprzedaży przez licytację rzeczy i bagaży, pozostawionych i zapomnianych przez pasażerów na stacjach lub w wagonach kolei żelaznych, mają zająć pewne zmiany, zasadzające się: 1) na ogłoszeniu przynajmniej w 3-ch dziennikach dokładnej specyfikacji przedmiotów i 2) na trzykrotnym powiadamianiu w tychże dziennikach o terminie licytacji, również z wyszczególnieniem wszystkich przedmiotów.

— Według danych urzędowych, miasta gubernji warszawskiej (z wyjątkiem Warszawy) posiadają własny kapitał w ogólnej sumie rs. 431,809. Największy fundusz posiada Gostynin, bo rs. 106,890, dalej Włocławek rs. 83,670, Skierniewice rs. 48,069, Łowicz 45,371, Gombin rs. 24,359, Mszczonów 21,538, Brześć Kujawski rs. 20,257, Grójec rs. 16,470, Warka rs. 14,291, Sochaczew 13,205, Nieszawa rs. 10,858, Błonie rs. 7594, Nowy Dwór rs. 5462, Nowomińsk rs. 3234, Radzymin rs. 2024, wreszcie Kałuszyn rs. 1100.

— Analiza wody wiślanej, dopelniona w pracowni bakteriologicznej dra Bujwida d. 17-go z. m., dała następujące rezultaty: 1) woda niefiltrowana z rury prowadzącej wodę do basenów osadkowych zawierała bakterij w 1-m cent. kub. 700; 2) niefiltrowana po odstaniu się w basenach—600; 3) filtrowana z filtru działającego dni 14—20; 4) filtrowana z rezerwuaru—12; 5) filtrowana z kranu na ul. Lipowej—280; 6) filtrowana z kranu na Bednarskiej—45. Filtry działają prawidłowo.

— Wczoraj na posiedzeniu wydziału wsparcia warszawskiego Towarzystwa dobroczynności, któremu przewodniczył p. Franciszek Rydzikowski, przyznano wsparcie z zapisu ś. p. Rapackiej trzem podupadłym nauczycielkom po rs. 12 i wyznaczono rs. 125 dla biednych wykwalifikowanych do stałego wsparcia w kwartale 3-im r. b. Najniższe wsparcie dla jednej osoby wynosi rs. 1 a najwyższe rs. 1 kop. 20 miesięcznie.

— Na mocy decyzji ogólnego zebrania sądu okręgowego przyjętym został do grona adwokatów przysięgłych przy tutejszej izbie sądowej p. Franciszek Szymański. P. Szymański był poprzednio adwokatem przysięgłym przy izbie sądowej w Petersburgu.

— *Praw. wiestn.* zawiadamia, iż Ernest Pittner zatwierdzony został w godności jeneralnego konsula austriackiego w Warszawie.

— W d. 30-y czerwca odbył się w kościele parafjalnym w Nabrozu (gub. lubelska, powiat hrubieszowski) ślub p. Stefana Dobieckiego z panną Konstancją Wiercińską, córką Gustawa, radcy Towarzystwa kredytowego ziemskiego, i Teresy z Rulikowskich Wiercińskich.

— Dnia wczorajszego wieczorem, w kościele św. Barbary na Koszykach ks. I. Wołowski pobłogosławił związek małżeński panny Heleny Kurtz, córki Adama i Jadwigi z Miszewskich, obywateli ziemskich z lubelskiego, a doktorem medycyny Józefem Huszczo z Białegostoku.

Z teatru.

* Wczoraj rozpoczęto sprzedaż biletów za pośrednictwem kasy zamówień na sobotnią premierę teatru Letniego „Nasze anioły”.

* Wobec niesłabnącego powodzenia teatr letni daje dziś wyborną komedję M. Bałuckiego „Klub kawalerów” po raz 48-my.

Kasa zjednoczenia kolei terespońskiej.

Świeżo ułożone zostało przez zarząd kasy emerytalnej kolei terespońskiej sprawozdanie i bilans z obrotów tej kasy za r. z.

Przy końcu r. 1890-go kasa zjednoczenia kolei terespońskiej liczyła 1,221 uczestników, z których sześciu opłacało składki do kasy emerytalnej państwowej.

W ciągu roku sprawozdawczego, wskutek śmierci i wyjścia ze służby, ubyło 63 uczestników, przybyło zaś 86, tak, że przy końcu r. 1891-go do kasy należało wogóle 1,244 osób, t. j. więcej o 23, niż w roku poprzednim.

Przy końcu r. 1890-go z funduszy kasy zjednoczenia otrzymywało pensje emerytalne i na wycho-

W roli „Marty”.

OPOWIADANIE

GAMASTONA.

(Dalszy ciąg.)

— Boże broń!—krzyknął—nie można tego robić: trzeba go nakryć!—i złapawszy ręcznik, zarzucił go sam na twarz rzucającego się Szymona.—Na miłość boską, posłizcie panowie po doktora!—wołał.

— Ja przecież sam doktor — odrzekł Józef i, pochyliwszy się nad bratem, począł puls jego badać, nie bez wielkiego jednak wzruszenia.

Gospodarz tymczasem, kiwnąwszy na stróża, wyszedł z nim pospiesznie, cichuteńko drzwi za sobą zamykając.

— A wiecie co, kolego—rzekł Józef—że to smutne; ataków epilepsji nigdy nie miewał; nie rozumiem, co mu się stało?... czyby go ten burda tak wystraszył, ale—coż znów?...?

— Czy i w rodzinie nie podobnego nie było?—zagadnął z niewesołą miną Adamowski.

— Ależ, broń Boże!...

Konwulsje zaczęły się zmniejszać.

— To może iść po doktora?—zapytał Stanisław.

— Nie potrzeba!—odrzekł, wstając, Szymek.

Kolejczy patrzyli nań z wielkiem zdziwieniem, a on

plukał usta wodą.

— Co to jest?—pytał wystraszony Józef.

Szymon machnął ręką i rzekł:

— Zaraz!... tylko dobrze usta wypłóczę.

— Dziwna rzecz!—mówił już spokojniej Adamowski.

— Nic dziwnego!—odparł Szymon—chciałem wystraszyć gospodarza konwulsjami i widzieć, że się udał!... A piana—dodał—to z mydła, com go sobie kawalek w usta włożył!

— A niechże cię kołem tłuka!—zawołał Józef;—toć oprócz gospodarza i nas nieźle wystraszyłeś!

— Furdal! furdissima!—rzekł, podskakując, Szymek—a teraz: dalej na miasto!

— Poczekaj!... niechże trochę czasu przejdzie, bo gospodarz, lub stróż, zobaczą i domyslą się kawału.

Przeszło tak z pół godziny; koledzy zabierali się już do wyjścia, gdy w tem—posłyszeli na schodach czyjeś kroki. Szymon rzucił czempredziej munder i położył się szybko na łóżku. Do drzwi ktoś zapukał i weszła młoda, przystojna, okragłutka i bardzo czysto ubrana służąca od gospodarza, a stawiając tacę z małą wazką na stole, mówiła:

— Państwo się kazali dowiedzieć, czy panu nie lepiej; a młodsza panienka przysyła rosółu...

— Proszę podziękować, —mówił grobowym głosem Szymon—lepiej mi trochę!

— To może pan zje rosółu, a ja po wazkę przyjdę później!

— El! lepiej niech panienka zaczeka u mnie w pokoju; mroź teraz, czego tyle razy biegać!—mówił Stanisław i zaprowadził ją do swej stancyjki.

Szymon, jako osłabiały, dość długo jadł ów rosół:

a Justysia tymczasem czekała...

— A co, zjadłeś kolega?—zapytał nakoniec przeze drzwi Stanisław.

— Zjadł — odrzekł za brata Józef.

Justysia weszła po chwili do pokoju, zabrała tacę z wazką, dostała od Józefa dwie *dychy* za fatygę i, skłoniwszy się grzecznie, wyszła do przedpokoju.

— A niech panienka często przychodzi dowiadywać się o zdrowie chorego!—szepnął jej w samo ucho, wypuszczając ją na schody, Stanisław.

III.

Na żelaznej balustradzie balkonu jednego z domów przy ulicy Marszałkowskiej przytwierdzony był skromny szyld z napisem: „*Modes et robes*”, a pod spodem „*P. Tursińska*”. Właścicielka pracowni zajmowała mieszkanie na pierwszym piętrze; z małego przedpokoiku wchodziło się do salki, o dwóch oknach i o froterowanej na ciemnokrwisty kolor posadzce. Salka ta była właściwie magazynem mód: na owalnym stole, przykrytym siatkową serwetą, wyszywaną w kwiaty, leżały przeróżne żurnale mód, w pewnym nieladzie porozrzucone; pod oknem stało kilka drucianych manekinów, ubranych w suknie i okrycia; a z boku stała szafa, z zasuwaniem i oszklonemi drzwiami, w której było kilka skromnych kapeluszy i w której, prócz tego, leżały sztuczki podszewek i stały pudełeczka z niemi, guzikami, fiszbinami i t. p.; kanapka, dwa fotele i kilka krzeseł, pokrytych wiśniowym atrychem, ale obciagniętych perkalowemi pokrowcami, dopełniały umeblowania. Na ścianach, prócz lustra i „*trumeau*”, wisiał jeszcze stary staloryt, najfatalniej kolorowany, a przedstawiający Herodjadę, tańczącą z rozpuszczonym szalem, Białe firanki na kijach, za-

wanie: 165 emerytów wogóle rs. 52,326 rocznie, 80 wdów—rs. 8,390 k. 12 i 139 małoletnich dzieci—rs. 4,659 kop. 8; ogółem 384 osób otrzymywało rocznie rs. 65,375 kop. 20.

Najwyższa pensja emerytalna w pozycjach pojedynczych wynosiła rs. 2,000 rocznie, najmniejsza zaś rs. 13 kop. 50; najwyższa pensja na wychowanie dla dzieci małoletnich, wynosiła rs. 281 kop. 25, a najmniejsza rs. 1 kop. 93 w stosunku rocznym.

W okresie sprawozdawczym zarząd kasy zjednoczenia odbył 13 posiedzeń zwyczajnych, na których przyznano pensje emerytalne 23 uczestnikom wyszłym ze służby, na ogólną sumę rs. 4,821 kop. 50 rocznie, 14 wdowom rs. 2,086 i 34 dzieciom małoletnim na wychowanie rs. 1,009 kop. 75.

W ciągu roku 1891-go ubył 27 osób, otrzymujących z kasy pensje emerytalne w ogólnej sumie rs. 3,833 kop. 38½ rocznie, a mianowicie: 11 emerytów, 3 wdowy i 13 dzieci.

Z powyższych danych wynika, że przy końcu r. z. wogóle 422 osób otrzymywało pensje z kasy zjednoczenia w ogólnej sumie rs. 69,459 kop. 6½ rocznie, a mianowicie: 180 emerytów—rs. 54,630, 90 wdów—rs. 9,613 k. 62 i 152 dzieci małoletnich na wychowanie—rs. 5,215 kop. 44½.

Oprócz pensji emerytalnych, w ciągu r. z. czterem wdowom po urzędnikach przyznano wsparcie jednorazowych w ogólnej sumie rs. 500; składek emerytalnych zwrócono rs. 376 kop. 93.

W r. z. do kasy emerytalnej wpłynęło składek od uczestników w ogóle rs. 42,969 kop. 22; od magistratu m. Warszawy 5% podatku rogatkowego rs. 1,492 kop. 77; od towarzystwa kolei tytułem dopłaty rs. 4,836; procentów od papierów publicznych, będących własnością kasy, rs. 40,345 kop. 66; różnica na kursie od wylosowanych papierów procentowych rs. 15,098 kop. 42; z kar, za przekroczenia służbowe rs. 525 kop. 26; z innych źródeł rs. 906 kop. 72, czyli ogółem rs. 106,174 kop. 5.

Wydatki zaś stanowiły: na pensje emerytalne rs. 67,428 kop. 98, na wsparcia dla wdów po uczestnikach rs. 500, zwrócono na żądanie departamentu kolei żelaznych nadpłaty za przewóz towarów 47,270 rs. 45 kop. i na drukowanie blankietów wydano rs. 81 kop. 83.

W ogóle więc w r. z. wydano rs. 115,663 kop. 19. Z zestawienia liczb powyższych widać, że wydatki przewyższyły dochody o rs. 9,489 kop. 14.

W chwili zamknięcia rachunków za r. z., majątek kasy zjednoczenia kolei terespolskiej wynosił w ogóle rs. 818,856 kop. 28½.

= Szkoła rzemiosł.

Zapisy do szkoły rzemiosł imienia Konarskiego będą przyjmowane od dnia 1-go sierpnia.

W przyszłym roku szkolnym oddział kowalstwa mechanicznego, dzięki znacznej liczbie przygotowanych przez warsztaty szkolne maszyn pomocniczych, ma być znacznie rozszerzony.

Również w oddziale stolarskim zarząd szkolny wprowadza nowe specjalności: ramiarstwo, oraz inkrustację drzewną.

= Ekskursja lekarzy.

Dorocznym zwyczajem grono lekarzy austriackich, głównie wiedeńskich, peszteńskich i prazkich, urządziła wycieczkę po różnych zdrojowiskach.

W r. b. przypada kolej na zakłady kąpielowe w Galicji i nasze, w Królestwie Polskiem.

kończonych nalożonemi na nie liściemi z wytłaczanej żółtej blachy, zaopatrzone w podobne rozety, na gwoździach w mur białe, które z obu stron okien festony firanek podtrzymywały, co w owe czasy szumnie „bronzami” było zwane, oraz kilka wazoników z fuksjami, muszkatalem i geranium, stanowiły ozdobę pokoju. Z salki, po szarym, płóciennym, wąskim chodniku, przechodziło się do pracowni; był to obszerny, co się zowie, pokój, o trzech oknach, wychodzących na dziedziniec. W pokoju tym firanek nie było, gwoli nie zasłaniania światła; ale stała tam duża szafa, stół ogromny, na którym odbywał się akt krajania i prasowania, i kilka stołków i stolików małych, na których i przy których pracownice szyły suknie, kaffiany, mantyle, oraz ubierały czasem kapelusze. Po drugiej stronie salki był pokój córki pani Tursińskiej, panny Reginy, w którym przymierzano suknie; mebelki tam stały staroświeckie, jesionowe, i mahoniowe klawikord. Z pokoju tego przechodziło się do sypialnego pokoju pani, gdzie, za parawanem, stało również łóżko syna, Karolka, ucznia czwartej klasy gimnazjum. Pokój ten był zarazem jego „gabinetem”, w nim bowiem uczył się i miał swój stolik, oraz etażerkę do książek i kajetów. Z pokoju sypialnego wchodziło się do niewielkiego pokoju stołowego, z którego jedne drzwi prowadziły do kuchni, a drugie do pracowni. Powyższy opis przedstawia całość zajmowanego mieszkania.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Wyjazd z Wiednia już nastąpił i obecnie eskulapituryści podążyli do Krynicy, Szczawnicy, Iwonicza i Rymanowa.

U nas mają się zjawić nie prędzej niż w początkach sierpnia, a podług prawdopodobnej marsekuty, zwiedzą najprzód Busk i Soleć, później Nałęczów, z kądem udadzą się do Sławuty i Odessy.

W powrotnej drodze zatrzymają się w Warszawie i ostatnim punktem ekskursji będzie Ciechocinek.

= Warszawa na wystawach.

Dotąd nie została rozstrzygnięta kwestja, czy zarząd miejski weźmie udział w wystawie wszechświatowej w Chicago.

Jak się obecnie dowiadujemy, główny inżynier kanalizacji i wodociągów p. W. H. Lindley, gorąco magistrat w tym kierunku zachęca.

Chodzi tu naturalnie o modele urządzeń kanalizacyjnych i wodociagowych, które miasto nasze może się poszczycić.

W razie gdyby zarząd miejski nie przychylił się do projektu pana L., główny inżynier gotów jest pomieścić rzeczne modele we własnym oddziale, który stanowczo przygotowuje dla siebie na wystawie w Chicago.

W tym wypadku prosi p. Lindley o pozwolenie przedstawienia odpowiednich rysunków i planów.

Sprawa ta przyjdzie niewątpliwie pod obrady komitetu budowy.

Główny inżynier zwraca też uwagę na wystawę architektoniczną, mającą się odbyć we Lwowie, na której pragnie przedstawić również urządzenia kanalizacyjne naszego miasta.

= Roboty kanalizacyjne.

Z powodu przyjazdu głównego inżyniera, p. W. H. Lindleya, a zarazem z powodu niewykończenia kilku referatów, posiedzenie komitetu kanalizacyjnego trzeciej serji, które się odbyć miało onegdaj, odroczone do dnia dzisiejszego.

Na porządek dzienny wejdą dwie sprawy zasadnicze, mianowicie: a) sprawa trzeciej maszyny na stacji filtrów i b) rachunki końcowe trzeciej serji.

Wszelkie płoty i parkany powinny być malowane na kolor jasny.

Powołując się na ten przepis, biuro cyrkulu zwróciło się do magistratu z wezwaniem o nadanie innego koloru parkanowi, okalającemu stację filtrów na Koszykach.

Kwestja ta, pociągająca znaczne koszty dla miasta (jak wiadomo parkan kosztował około 40,000 rs.), rozpatrywana będzie na posiedzeniu komitetu budowy kanałów i wodociągów.

Na niektórych ulicach roboty kanalizacyjne, prowadzone przez przedsiębiorców, musiały być przerwane na czas pewien z powodu braku odpowiedniej ilości cegieł.

= O chodnik.

Część ulicy Wspólnej, począwszy od Marszałkowskiej ku kościołowi na Koszykach, na całej przestrzeni pozbawiona jest chodników, mimo, że zabudowania na tej części ulicy ciągle się mnożą.

W r. b. przybywa tu kilka nowych domów, a co zatem idzie wzmaga się i ruch wymagający ułatwień.

Chodnik, chociażby tylko ułożony po jednej stronie ulicy, jest niezbędny, nie tylko dla jej mieszkańców, lecz i ze względu na przechodniów, dążących do kościoła św. Piotra i Pawła.

= Woda.

Przy robotach gazowych na skwerze, przed kościołem pp. Sakramentek na Nowem Mieście, natrafiono na obfita żyłą wody zaskórnej.

Woda znajduje się w głębokości zaledwie dwóch sążni i jest zdadną do picia.

= Niezdrowe ogórki.

Jeden z ogrodników specjalistów zakomunikował nam wiadomość w formie ostrzeżenia szerszej publiczności, aby nie nabywali u przekupniów takich ogórków, które mają na powierzchni zielonej, czy też żółtawej czarne plamki.

Ogórki te nie tylko w smaku są gorzkie, lecz po spożyciu jako mizerja wywołują w organizmie rozmaite zaburzenia.

= Awanturnicy.

Nocy wczorajszej Grzegorz Skoczynski i Roman Pokrzywnicki, będąc dobrze pijani, wtargnęli do mieszkania Elżbiety Kurowskiej, rodzonej siostry Skoczynskiej, zajmującej połowę domu na przedmieściu Koło.

Zadali oni od wystraszonej kobiety pieniędzy na wódkę, a gdy nastąpiła odmowa, awanturnicy, mocno pobawszy Kurowską, polamali sprzęty i unosząc z sobą poduszki, oraz rozmaite garderobę, uciekli.

= Ze swawoli.

W dniu wczorajszym trzech chłopcy: Karol Domaradzki oraz Tomasz i Wacław bracia Kaczyńscy wdrali się ze swawoli na stos desek, ułożony z prawego brzegu Wisły.

Stos ten, niezbyt trwale ułożony, zawalił się. Wacław Kaczyński i Domaradzki doznali bolesnych obrażeń, a nadto pierwszy z nich złamał nogę.

Co do Tomasza Kaczyńskiego, ten ma tak przygniecioną

piersi, iż wskutek wewnętrznego krwotoku, życiu chłopca grozi poważne niebezpieczeństwo.

= Samobójstwo.

W dniu onegdajszym mieszkaniec tutejszy, Aleksander Grudziński, udał się wraz z żoną do wsi Powążki, w celu odwiedzenia krewnych.

Zajęta rozmową rodzina nie zwróciła uwagi na dłuższą nieobecność G., który zresztą nie zdradzał anormalnego stanu.

Dopiero po upływie trzech godzin jeden z gości, Antoni Milej, zaczął szukać Grudzińskiego i znalazł go powieszzonego na strychu, już bez życia.

Przyczyny samobójstwa dotąd nie wykryto.

= Wypadki na kolei.

Wczoraj, na stacji kolei nadwiślańskiej Gąsiec, zwrótny czy miejscowy, Karol Zdrojewski, wskutek własnej nieostrożności dostał się pod koła manewrującego parowozu, który odcinał mu nogę.

Rannemu natychmiast udzielono pomocy lekarskiej na miejscu i pierwszym pociągiem odesłano na kurację do szpitala w Mławie.

Wczoraj, pomiędzy stacjami kolei nadwiślańskiej Maciejów i Lubomla, pociąg towarowy najechał na wóz frachtowy, który wówczas, pomimo zbliżającego się pociągu, przejeżdżał przez przejazd.

Uderzenie parowozu było tak silne, iż wóz wraz z podróżnymi odrzucony został w bok i wpadł do rowu przy planie.

Oprócz nieznacznych złuszczeń, szczęściem, poważniejszych następstw tego wypadku nie było.

Konie także ocalały, a pociąg, bez zatrzymania się, poszedł w dalszą drogę.

= Pożar.

W Brzezinach, w gm. Brudno, spłonęły budynki należące do Wilhelma Załewskiego. Straty znaczne.

NOTATNIK TERMINOWY.

— We wtorki, czwartki i soboty, od godz. 10-ej zrana do 1-ej po południu, w kancelarii szkoły miejskiej 3-klasowej, o sześciu oddziałach (ulica Śliska № 28-m), odbywa się zapis uczniów do tejże szkoły na rok szkolny 1892/3.

— D. 8-go lipca, o godz. 7½, wieczorem, w głównym biurze budowy wodociągów i kanalizacji przy ulicy Królewskiej pod № 41-ym, odbędzie się posiedzenie komitetu czwartej serji robót kanalizacyjno-wodociagowych.

— D. 13-go lipca, w warszawskim okręgowym zarządzie intendentury, odbędzie się licytacja na dostawę 41,000 czterdziętych do warszawskiego tymczasowego magazynu żywnościowego na Powążkach. Cała dostawa podzielona jest na cztery części i uskuteczniiona ma być w dniach: 2-go września, 3-go października i 2-go listopada po 10,000 czterdziętych, a d. 3-go grudnia 11,000 czterdziętych.

Na kolonje letnie.

Ubranie i obuwie dla dziewczynek od Wandy S.

NEKROLOGJA.

S. P.
JÓZEF PLESZCZYŃSKI,
syn Jana i Konstancji z Korffów małżonków
Pleszczyńskich.

opatrzony św. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach przeniósł się do wieczności w dniu 6-ym b. m., przeżywszy lat 57. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w piątek, d. 8-go b. m., o godzinie 3-ej rano w kościele parafialnym, wyprawienie zaś zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godz. 4-ej po południu na cmentarz brudziński. Na obrzędzie te zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych
1033 Małżonkowie Tarkowscy z rodziną.

S. P.
KLEMENS OPELT,
członek rady zarządzającej Towarzystwa akcyjnego fabryki Żyrardów, oraz zarządzający
składami tejże fabryki w Warszawie.

po krótkich cierpieniach, zasnął w Bogu dnia 2-go b. m., o godz. 9-ej wiecz. w Żyrardowie, nie przeżywszy lat 60. Bolesnym ciosem dotknięci: żona, dzieci, brat i szwagier zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprawienie zwłok we czwartek, to jest dnia 7-go b. m., o godz. 4-ej i pół po południu z domu przy ulicy Tłomackiej № 1, na cmentarz ewangelicki do grobu rodzinnego. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą.
3-2573

† Dnia 8-go b. m., jako w rocznicę śmierci
S. p. Cecylii z Tańskich **DĄBROWSKIEJ**
odbędzie się wotywa żałobna w kościele Przemienienia Pańskiego, o godzinie 9-ej rano, na którą rodzinę i życzliwych zapraszam się.
—2590—

† Dnia 9-go lipca, w piątek, o godzinie 9-ej i pół zrana, w kościele św. Aleksandra, za spokój wieczny
—2556—

S. p. Marji i Józefa małżonków **Augustynowiczów**
i syna ich S. p. Józefa, odbędzie się żałobne nabożeństwo, na które pozostałe dzieci i wnuki zapraszają krewnych i przyjaciół.

† Wszystkim, którzy tak licznie zgromadzili się w dniu 3 lipca i towarzyszyli odprowadzeniu zwłok na wieczny spoczynek, zacnego człowieka i cichego pracownika
S. p. Wiktora Zajadlewskiego,
składam w imieniu rodziny i kolegów serdeczne podziękowanie.
—2580—

Z SĄDÓW.

Dziennik urzędowy gubernji radomskiej (*Radom. Gub. wiedz.*) donosi, iż w połowie b. m. sąd wojenny w Radomiu roztrząsać będzie sprawę o uwolnienie od służby wojskowej drogą nielegalną 357-ku żołnierzy i nowozaciężnych.

Z powodu tak znacznej liczby oskarżonych i ogromnej ilości świadków, powołanych w tej sprawie, sąd zmuszony będzie odbywać posiedzenia w koszarach lub klubie oficerskim.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

(Korespondencje specjalne Kurjera warszawskiego.)

Wiedeń 6-go lipca.

Zbliżają się dnie kanikuły, a więc tem się chyba gromadzą, że dyrekcja wystawy wpada na pomysły wcale dziwaczne. Wczoraj zapowiedziano uroczystość ogrodu — bez ogrodu, gdyż park wystawy nazywa się parkiem chyba dlatego, że jest wykrojony z Prateru, lubo sam niema wcale drzew. Uroczystość polegała na tem, że zapalono lampiony i liczne lampki elektryczne, oraz, że zwołano publiczność. Główny dziennik wiedeński pisze: „Dobra publiczność zawsze się stawia, gdy ją zaproszą, choć jej nie dadzą.” Ale ta publiczność mogła już sarknąć i narzekać, że dyrekcja wystawy staje się zakładem dla wytwarzania pesymizmu; nikt nie będzie wierzył, cokolwiek będą ogłaszać. Jednakże na 8-go b. m. zapowiedziano znowu toż samo pod pokrewną nazwą: „uroczystość nocy letniej”.

Drugim dziwnym pomysłem jest sprowadzenie na osiem przedstawień teatru ludowego włoskiego, który gra w dialekcie. Nie rozumiałem ani słowa, ale mówili mi włosi z Florencji, z Neapolu i z Rzymu, że także tego dialektu z okolic Wenecji zgoła nie rozumieją. Przedstawiono krotoczwik „Gburz wiejskie”. Typy są tam wyborne, kostjmy wierne, gra idzie gładko; w Wenecji zapewne te specyfiki mają swoją publiczność, która się doskonale bawi. Ale tutaj, jest racja pokazać ten rodzaj dwa razy, nie więcej — chyba, że znowu powodzenie w ten sposób ma być zapewnione, że wszystkie bilety będą rozdawane. Tylko, czy nawet za darmo będą ludzie chcieli chodzić?

W mieście coraz puściej; niektóre szkoły już zamknięte, inne kończą rok w tych dniach. Parlament musi siedzieć mimo upałów; batalja o złoto rozpoczęła się w pełnej izbie, ale nie budzi już interesu. W komisji wypowiedziano już wszystko, po wiele razy i za dużo, a rezultat batalji z góry wiadomy. Moneta złota uchwaloną będzie, a p. Szczepanowski, jako referent, stara się niewiernych przekonać o zbawności reformy. A.

*

Berlin 5-go lipca.

Zarząd tutejszej gminy żydowskiej wysłał w tych dniach deputację do ministra spraw wewnętrznych z prośbą, ażeby zechciał zabronić natrętnej publicznej sprzedaży elaboratów gorszącej i prześladowawczej dla żydów treści. Minister przyjął deputację łaskawie i oświadczył, iż członkowie gminy żydowskiej liczyć mogą z pewnością na to, że władza w razie jakichkolwiek ekscesów, osłaniać ich będzie tak samo, jak innych obywateli państwa. Przy tej sposobności wskazał się p. Herfurth na kierownictwo w tego rodzaju wypadkach artykuły prawa, pozwalające tylko pod pewnymi warunkami rozwiązywania zebrań publicznych i z pewnymi zastrzeżeniami tylko umożliwiające zakaz rozpowszechniania druków.

Znanego kłowna, Anatola Durowa, wypuszczono na wolność za kaucją, złożoną przez żonę jego. W środę Durow wystąpi już w Paryżu, dokąd go przed kilku tygodniami angażowano.

Znaczna liczba nauczycieli berlińskich wystosowała niedawno do byłego ministra oświaty, hr. Zedlitz, adres, w którym wyraża jednogłośnie zapatrywań swoich z ideą cofniętego przedstawienia o szkołach ludowych. Przedwczoraj nadeszła odpowiedź od eks-ministra z wyrazem ubolewania nad ujemnym rezultatem jego usiłowań, które zmierzają do tego, aby z nauczycieli, rodziców, kościoła i gminy stworzyć łączne czynniki wychowania dzieci, a w końcu z wyrazem wdzięczności za uznanie ze strony pewnej części sfer nauczycielskich, które czasu swego zapoznawały jego cele.

Jedną z najnowszych ozdób Berlina jest wieża, wystawiona na t. zw. górze tempelhofskiej, na południowym krańcu stolicy. Na pagórkę, wznoszącą się aż do 30-u metrów po nad poziom, wieża ta, sięgająca 40 metrów, otwiera wcale wdzięczny widok na cały obszar ogromnego miasta, szczególnie zaś na południową, wschodnią i zachodnią jego dzielnicę. Wzgórze tempelhofskie, upiększone teraz starannie plantacjami, sztucznymi skałami i wodotryskami, coraz większe przynabiera gromady nietylko berlińczyków, lecz i podróżnych Berlin zwiedzających.

Dr. K.

*

Paryż 4-go lipca.

Wyścig pieszy, urządzony wczoraj przez stowarzyszenie studenckie naokoło Paryża, dał rzeczywiście znakomite

świadczenie o siłach młodości francuskiej, z wyjątkiem, co prawda, studentów Sorbony, z których zapisało się tylko dwóch i obydwa w drodze się wycofali. Przy bramie Orleańskiej z 29-ku zapisanych zebrało się rano 20-tu; z tych od razu przy pierwszym biurze kontroli, przy bramie Picpus, o dwa kilometry wszystkich wyprzedził 20-letni student szkoły kolonjalnej Caillat, który też odniósł stanowcze zwycięstwo: o godz. 10-ej min. 40 stanął u mety, przeszedłszy tym sposobem 34 kilometry, krokiem gimnastycznym, w ciągu trzech godzin. Chłopak to niewielkiego wzrostu, znakomicie zbudowany; stracił bardzo mało na wadze i tylko puls uderzał 102 razy na minutę. Oklaski go przywitały, a hr. de Coubertin wręczył mu zaraz piękny bukiet. W pół godziny po nim zjawił się student medycyny, grek, ukrywający się pod mianem „Podas okys”, „szybkonogi”, którym Homer darzył Achilleusa. Zgodnie ze swoim klasycznym pseudonimem, był on prawie nagi: odziany w czarne, krótkie, jedwabne pantalone i ndrapowany w lekką jedwabną haftowaną tkaninę. Caillat dostał medal srebrny i artystyczny kielich brązowy, ofiarowany przez radę miejską; potomek Achilla (dowiadując się, że nazwisko jego brzmiał: Lagudokis) — medal brązowy i piękny zegarek. Trzej następni: Jaulin, Guisez i Tsakiris, wszyscy studenci medycyny, medalami brązowymi odznaczeni zostali. Ostatni ze ścigających się przybył o godz. 12-ej w południe. Wieczorem na cześć wszystkich stowarzyszenie wyprawilo w swojej kawiarni „poncz”.

Wczoraj rozpoczął posiedzenia kongres higieny fabrycznej, oddawna przygotowywany, pod przewodnictwem radcy miejskiego Prudent-Dervilliers'a.

W Cahors odkrył minister oświaty piękny pomnik Klemensa Marot, poety, który przyczynił się do utworzenia jednego francuskiego języka i przetłumaczył psalmy Dawida. Bourgeois powiedział piękną mowę. W Valenciennes odkryto pomnik Fontaine'a, robotnika górniczego, który wynalazł przyrząd chroniący od upadku winę w kopalni, gdy lina się zerwie; miał być przy ceremonii obecnym minister robót publicznych, Viette, w ostatniej jednak chwili wymówił się słabością. Z inicjatywy Augusta Vacquerie sformował się komitet pomnika Anatola de la Forge.

Znany maharajah indyjski, zdetronizowany przez angiolków, lecz ciągle agituujący w Indiach, Duleep-Singh, listem, datowanym z hotelu Alby w Paryżu, zawiadamia, że nie będzie płacił długów swej żony, Maharanee, z domu Ady Douglas Wetherill, ani żadnych sprawunków, bez jego pozwolenia porobionych.

P. Deibler, wraz ze swymi pomocnikami i instrumentem, udał się do Valence, gdzie ma zdjąć głowę ekszkonnikowi i zabójcy swego zwierzchnika, Hadelowi, o którego procesie pisałem wam w swoim czasie. Słychać, że z tamąd uda się wprost do Montbrison, aby spełnić swój obowiązek na osobie Rayachola.

Nakładem Flammariona wyszła ciekawa i sumiennie opracowana książka znanego fechtmistrza G. Letainturier-Fradin'a p. t. „Le duel à travers le ages”. Zawarł on w niej historję pojedynku we Francji, prawodawstwa pojedynkowe wszystkich krajów, wreszcie rozbiór kodeksu honorowego i roli sądu honorowego w rozmaitych wypadkach. K.

*

Rzym 2-go lipca.

Król wrócił dziś rano o godz. 6½ do Rzymu, lecz, jak słychać, krótko bardzo zabawi w stolicy.

P. Resson, nowy ambasador włoski w Paryżu (pomimo nazwiska niemieckiego), przyjęty będzie przez króla, otrzyma od niego osobiste instrukcje, oprócz tych, które już od p. Brina odebrał, a potem wyjedzie zaraz do Francji.

Na przyszłą wystawę rzymską, która ma się zacząć w r. 1895 i trwać do połowy 1896-go, pomimo niepomyślnego stanu finansowego Włoch, zebrano już do dziś dnia znaczną sumę, bo 1,099,832 fr.

Ojciec św. polecił drukarni watykańskiej powtórne wydanie Encykliki o kwestji społecznej w liczbie 50,000 egzemplarzy.

Jutro w kościele św. Jędrzeja na Kwirynale, gdzie leży św. Stanisław Kostka, rozdane będą nagrody chłopcom uczęszczającym na nauki zgromadzenia św. Stanisława. Będzie je rozdawał kardynał-wikary, ksiądz Lucy Parocchi, prałat zaś Alojzy Grimaldi powie mowę przy tej sposobności, wystawiając w niej młodego Kostkę i stawiając go za przykład młodości, a wyborna muzyka, kierowana przez maestra profesora Augusta Moriconiego, uprzyjemni tę uroczystość.

Onegdaj w siedzibie tak zwanych *Virtuozów* Panteonu odbył się konkurs malarski, ustanowiony przez s. p. malarza Stanzanego, który, jak pisałem do was, ożenił się w gub. podolskiej z majątną krewną Chołonińskich i Grocholskich. Otóż rozpatrząwszy wszystkie przedstawione utwory, sędziowie znaleźli, iż żaden z nich nie zasługiwał na nagrodę Stanzanego, i trzej tylko młodzi artyści: Artur Bianchini, Franciszek Giordano i Aleksander Magrini otrzymali po wielkim srebrnym medalu.

Wczoraj w kościele św. Eustachego odbyło się uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę świeżo nagle na aneuryzm zmarłego kardynała Augusta margrabiego Theodoli. Celebrował ksiądz Barlaccia, biskup helenopolitański,

ski, obecnymi byli kardynałowie, tudzież p. Martens Ferrao, ambasador portugalski, p. Fosowicz, minister pełnomocny murzynów San-Domingo, i cała arystokracja rzymska, do której zmarły purpurat należał.

Umarł tu o. Henryk Smeulders, opat, jenerałny prokurator cystersów, który był dawniej delegatem apostolskim w Kanadzie, a obecnie konsultorem Kongregacji Propagandy i Obrządków. D.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 6-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Pomocnik naczelnika sztabu okręgu wojennego wileńskiego, jenerał Kukiel, mianowany został naczelnikiem sztabu okręgu przyamurskiego. Dowodzący wojskami południowego okręgu ussuryjskiego, jenerał Kursel, oddany został do rozporządzenia naczelnikowi sztabu głównego.

Petersburg 6-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Pełniący obowiązki naczelnika artylerji okręgu wojennego przyamurskiego, jenerał Arsenjew, mianowany został wojennym gubernatorem okręgu amurskiego, dowodzącym wojskami i nakaźnym atamanem amurskiego wojska kozackiego.

CHOLERA.

Petersburg 6-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — W dniach 4-ym i 5-ym b. m. w Saratowie zachorowało na cholere 29 osób, zmarło 9; w Carycynie zachorowało 15, zmarło 6; w innych miejscowościach gubernji stan sanitarny pomyślny. W Baku, w dniach 3-im i 4-ym b. m. przybyło do szpitala 77 osób chorych na cholere, zmarło 27, wyzdrowiało 18, pozostało jeszcze 160 chorych; poza szpitalem zmarło w tych dwóch dniach 162 osób. W Tyflisie, w d. 3-im b. m., pozostało z poprzedniego dnia 6 chorych, przybyło 2 chorych nowych, zmarły dwie osoby, wyzdrowiała jedna. W d. 4-ym b. m. zachorowała jedna osoba, zmarły dwie. W innych miejscowościach Kaukazu, nawiedzonych przez cholere, wypadki zapadania na cholere i śmierci z powodu tejże nieliczne.

Budapeszt 6-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.) — Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie, na mocy którego statki, przybywające z portów russkich na morzu Czarnem i Azowskim, poddane będą siedmiodniowej kwarantannie, zaś przybywające z portów tureckich ścisłej rewizji lekarskiej.

Trjест 6-go lipca. (Telegr. pryw. Kur. Warsz.) — Zdarzył się tu jeden wypadek zapadnięcia na cholere nostras.

Paryż 6-go lipca. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — W okolicy Paryża panuje silna choleryna.

CAPRIVI I BISMARCK.

Berlin 6-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.) — *Reichsanzeiger* w numerze dzisiejszym zabiera po raz pierwszy głos w sprawie zaczepki, jakich kanclerz Caprivi doznaje ze strony Bismarka. *Reichsanzeiger* oświadcza urzędownie, że Caprivi do chwili, w której cesarz Wilhelm zamianował go kanclerzem rzeszy niemieckiej, nie dążył nigdy do rozpoczęcia działalności na polu politycznym, nigdy też ani utrzymywał stosunków ze stronnictwami politycznymi, ani się też o to kiedykolwiek starał.

OŚWIADCZENIE KS. BISMARCKA.

Berlin 6-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Rozmawiając z przedstawicielem gazety *Hamburger Nachrichten*, ksiądz Bismark oświadczył, że byłoby ubliżeniem dla ministrów uważać znany artykuł *Norddeutsche Allgemeine Ztg.* za półurzędowy. Według słów byłego kanclerza, ministrowie, ze względu na swe polityczne i towarzyskie położenie, stoją po nad poziomem rzeczowego artykułu. Przeciw ministrom używano w prasie i parlamencie nierazko o wiele ostrzejszych wyrażań, aniżeli on użył. Ministrom przyjdzie wysłuchać nie takich jeszcze rzeczy, gdy w następstwie ich działalności pojawiają się jeszcze gorsze zarzuty, gdy ja i parlament w krytyce naszej wyjdziemy po za dotychczasowe jej granice. Wszystkie gazety, pragnące poróżnienia między Niemcami i Rosją, stanęły po stronie *Norddeutsche Allgemeine Ztg.* Ja nie boję się, aby mój zawód polityczny miał się zakończyć przed sądem. (Aj. półn.)

